

Arrest

nr. 248 944 van 11 februari 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 12 augustus 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 12 augustus 2020 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 16 december 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat S. DELHEZ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Lastens verzoekster werden tussen 2015 en 2020 meerdere PV's opgesteld wegens diefstallen.

1.2. Verzoekster werd op 12 augustus 2020 geïnterpelleerd door de politie van Lier.

1.3. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de minister) trof op 12 augustus 2020 een beslissing tot afgifte van een bevel

om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Verzoekster werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de politie van Lier op 12/08/2020 en in deze beslissing wordt rekening gehouden met haar verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Mevrouw, die verklaart te heten:

naam: N.(…)

voornaam: L.(…)

geboortedatum: (…)

geboorteplaats: /

nationaliteit Servië

In voorkomend geval, alias:

N.(…) L.(…) – (…)

N.(…) L.(…) – (…)

M.(…) L.(…) – (…)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

x 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

Betrokkene is op het moment van haar arrestatie niet in het bezit van geldig identiteitsdocument of verblijfsdocument.

x 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

Ten laste van betrokkene werden er door de politie in het verleden verschillende PV's opgesteld.

- PV: CH.45.L9.00491516 - verdacht handelingen - PZ Germinalt

- PV: NI.17.L3.00474516 - zware diefstal - PZ La Mazerine

- PV: BR.36.FC.00910715- wapens, munitie, onderdeel, toebehoren / bezit- SPC Brussel

- PV: HA.45.L1.01835015 - verdacht handelingen - PZ Herko

- PV: HV.17.Ü.OD4S6615 - zware diefstal - PZ Kastze

- PV: HV.17.LI00486615 - vereniging van misdadigers - PZ Kastze

Gezien het gewelddadigkarakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart dat zij naar België gekomen is samen met haar moeder en haar vader. Volgens betrokkene heet haar vader N.(…) D.(…) (°(…)) en haar moeder N.(…) S.(…) (°(…)). Op de vraag wat de geboortejaren zijn van haar ouders kan zij hier niet op antwoorden. Uit het administratief dossier blijkt dat geen van beide ouders gekend zijn bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit het administratief dossier blijkt tevens dat betrokkene al meerdere malen andere namen heeft opgegeven wanneer er gevraagd geweest is naar haar ouders.

Betrokkene verklaart dat zij geen medische problemen heeft en ook geen minderjarige kinderen heeft.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

x artikel 74/14 §3.1*: er bestaat een risico op onderduiken

x artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

Er bestaat een risico op onderduiken:

Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of Internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 5 jaar in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terugdrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten: N.(...) L.(...) – (...) // N.(...) L.(...) – (...) // M.(...) L.(...) – (...)

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 6 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van haar betekend werd op 07/08/2020. Op 09/08/2020 kreeg betrokkene ook reeds een herbevestiging van dit bevel om het grondgebied te verlaten. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Ten laste van betrokkene werden er door de politie in het verleden verschillende PV's opgesteld.

« PV: CH.45.L9.00491516 — verdacht handelingen - PZ Germinalt

• PV: NJ.17.L3.00474516 - zware diefstal - PZ La Mazerine

• PV: BR.36.FC.00910715- wapens, munitie, onderdeel, toebehoren / bezit - SPC Brussel

• PV: HA.45.L1.01835016 - verdacht handelingen - PZ Herko

• PV: HV.17.JJ.00486G15- zware diefstal - PZ Kastzo

• PV: HV.17.U00486615 - vereniging van misdadigers - PZ Kastze

Gezien het gewelddadig karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen;

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 5 jaar in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terugdrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten: N.(...) L.(...) – (...) // N.(...) L.(...) – (...) // M.(...) L.(...) – (...)

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van haar betekend werd op 07/08/2020. Op 09/08/2020 kreeg betrokkene ook reeds een herbevestiging van dit bevel om het grondgebied te verlaten. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Betrokkene geeft geen reden aan waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar haar thuisland.

We stellen dus vast dat betrokkene met haar uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonst.

Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient zij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in Servië een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene verklaart dat zij geen medische problemen heeft.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag

aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn Illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 5 jaar in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggrijping valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude geploegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten: N.(...) L.(...) – (...) // N.(...) L.(...) – (...) // M.(...) L.(...) – (...)

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van haar betekend werd op 07/08/2020.

Op 09/08/2020 kreeg betrokkene ook reeds een herbevestiging van dit bevel om het grondgebied te verlaten. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat zij de administratieve beslissing die genomen wordt te haren laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat zij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van haar arrestatie is het noodzakelijk haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van haar nationale overheden.

(...)"

1.4. De gemachtigde van de minister trof op 12 augustus 2020 tevens een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies). Verzoekster werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...)

INREISVERBOD

Betrokkene werd gehoord door de politie van Lier op 12/08/2020 en in deze beslissing werd rekening gehouden met haar verklaringen.

Aan de Mevrouw, die verklaart te heten:

Naam : N.(...)

voornaam : L.(...)

geboortedatum : (...)

geboorteplaats : /

nationaliteit : Servië

In voorkomend geval, alias:

N.(...) L.(...) – (...)

N.(...) L.(...) – (...)

M.(...) L.(...) – (...)

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 12/08/2020 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:
x 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 5 jaar in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggedrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten: N.(...) L.(...) – (...) // N.(...) L.(...) – (...) // M.(...) L.(...) – (...)

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van haar betekend werd op 07/08/2020. Op 09/08/2020 kreeg betrokkene ook reeds een herbevestiging van dit bevel om het grondgebied te verlaten. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Om de volgende reden gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Ten laste van betrokkene werden er door de politie in het verleden verschillende PV's opgesteld.

□ PV: CH.45.L9.00491516 – verdacht handelingen – PZ Germinalt

□ PV: NI.17.L3.00474516 – zware diefstal – PZ La Mazerine

□ PV: BR.36.FC.00910715 – wapens, munitie, onderdeel, toebehoren / bezit – SPC Brussel

□ PV: HA.45.L1.01835015 – verdacht handelingen – PZ Herko

□ PV: HV.17.LI.00486615 – zware diefstal – PZ Kastze

□ PV: HV.17.LI00486615 – vereniging van misdadigers – PZ Kastze

Gezien het gewelddadig karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart dat zij naar België gekomen is samen met haar moeder en haar vader. Volgens betrokkene heet haar vader N.(...) D.(...) (°(...)) en haar moeder N.(...) S.(...) (°(...)). Op de vraag wat de geboortejaren zijn van haar ouders kan zij hier niet op antwoorden. Uit het administratief dossier blijkt dat geen van beide ouders gekend zijn bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit het administratief dossier blijkt tevens dat betrokkene al meerdere malen andere namen heeft opgegeven wanneer er gevraagd geweest is naar haar ouders.

Betrokkene verklaart dat zij geen medische problemen heeft en ook geen minderjarige kinderen heeft.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/11.

(...)"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St.*, Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413). Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969).

Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door

rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. Uit de gegevens die door de verwerende partij werden aangeleverd, blijkt dat verzoekster werd geïdentificeerd als M. M., van Kroatische nationaliteit. Zij werd op 5 oktober 2020 gerepatriëerd naar Zagreb (HR), waardoor de vraag rijst naar het actueel belang van verzoekster bij haar vordering tegen de eerste bestreden beslissing.

2.3. Wanneer een verzoeker geconfronteerd wordt met een exceptie van gebrek aan belang, komt het hem toe om daartegenover klaar en duidelijk standpunt te kiezen. Indien hij de exceptie betwist, moet hij de precieze redenen daarvoor geven. Meer bepaald moet hij het belang dat hij met zijn vordering wil gediend zien, zo nauwkeurig en volledig mogelijk omschrijven (RvS 21 december 2006, nr. 166.230).

2.4. Ter terechtzitting beweert de aanwezige raadvrouw van verzoekster dat zij geen kennis heeft van enige repatriëring en volhardt zij in haar verzoekschrift. Uit een document uitgaande van het bureau CR van de Dienst Vreemdelingenzaken van 1 oktober 2020 blijkt echter dat mevrouw M. M., die Kroatisch onderdaan is, en de mevrouw die zich voordeed als N. L. of M. L. en verklaarde Servische te zijn, dezelfde persoon zijn.

Door toedoen van de tenuitvoerlegging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, vervat in de bijlage 13septies, kan verzoekster geen actueel belang doen gelden bij haar beroep tegen de eerste bestreden beslissing.

3. Onderzoek van het beroep tegen het inreisverbod (bijlage 13sexies)

3.1. In een enig middel, voor zover dit betrekking heeft op de tweede bestreden beslissing, voert verzoekster onder andere de schending aan van artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 74/11 en 62 van de vreemdelingenwet. Verzoekster stelt in haar middel het volgende:

“- De dreiging voor de openbare orde

Overwegende dat de tegenpartij stelt dat de verzoekster een dreiging betekent voor de openbare orde.

Dat deze argumenten gebaseerd zijn op de politionele verhoren van de verzoekster.

Dat de tegenpartij echter niet verwijst naar enig lopend onderzoek of veroordeling door Belgische gerechten.

Dat de tegenpartij zich beperkt tot de vermelding van de politionele verhoren.

Dat het echter niet geweten is of ze verhoord is als verdachte, getuige of slachtoffer.

Dat de verzoekster in elk geval geniet van vermoeden van onschuld.

Dat de gerechtelijke en politionele overheden immers beschikken over het gehele strafdossier (wat niet het geval is van de tegenpartij) maar hebben de verzoekster niet vervolgd.

Dat was ze beschouwd als een dreiging voor de openbare orde of bij belastende bewijzen, dan zou ze ongetwijfeld van haar vrijheid beroofd zijn en in voorhechtenis geplaatst zijn om de openbare orde te beschermen, aldus de tegenpartij.

Dat de gerechtelijke en politionele overheden hier op basis van elementen van het strafdossier oordelen dat de verzoekster geen dreiging betekent voor de openbare orde en kon onmiddellijk vrijgelaten worden, zonder voorafgaande inbeschuldigingstelling.

Dat de tegenpartij derhalve niet kan besluiten dat de verzoekster een zware, echte en huidige dreiging is voor de openbare orde want anders zou ze van haar vrijheid beroofd zijn.

Dat in een gelijkaardige beslissing, dit Gerecht besloot:

Toutefois, le Conseil observe que les seuls éléments relatifs à la condamnation pénale susmentionnée, ressortent de deux documents établis par les services du Service public fédéral Justice, datés des 19 et 21 août 2014, retraçant la situation pénale de l'intéressé, sans que le « caractère lucratif du comportement délinquant » du requérant y soit mentionné. Il estime en outre, à l'instar de la partie requérante, que dans la mesure où la condamnation du requérant - certes à une peine d'un an d'emprisonnement -, a été assortie d'un sursis de cinq ans pour la moitié, la partie défenderesse ne pouvait raisonnablement et « légitimement » en déduire que le comportement du requérant était d'une gravité telle, justifiant la fixation d'une interdiction d'entrée d'une durée de huit ans. Partant, à défaut d'autre précision, le Conseil estime que la motivation de l'acte attaqué ne peut être considérée comme suffisante, dès lors qu'elle ne permet

nullement de comprendre sur quels éléments la partie défenderesse s'est, dans le cas d'espèce, fondée pour considérer que le comportement personnel du requérant constituait, à la date de la prise de l'acte attaqué, « une menace grave pour l'ordre public ou la sécurité nationale ».

» (CCE, arrest nr 153.983 dd. 6 oktober 2015).

« De Raad merkt echter op dat de enige elementen mbt bovenvermelde strafveroordeling blijken uit twee documenten van de FOD Justitie dd. 19 en 21 augustus 2014 met de strafsituatie van de verzoeker en geen vermelding van de “winstgevende aarde van de strafbare houding” van de verzoeker. Deze acht bovendien, net zoals de verzoekende partij, dat voor zover de veroordeling van de verzoeker (tot 1 jaar gevangenisstraf) uitgesproken is met 5 jaar uitstel voor de helft, de verwerende partij redelijkerwijs niet kon besluiten dat de houding van de verzoeker van dien aard was dat een binnenkomstverbod voor 8 jaar gerechtvaardigd was. Vandaar de beoordeling van de Raad dat de motivering van de bestreden akte niet kan beschouwd worden als voldoende, want we kunnen hieruit niet begrijpen op welke elementen de verweerster steunt om te concluderen dat de houding van de verzoeker een “zware dreiging voor de openbare orde of de staatsveiligheid” was”.

Dat de tegenpartij a fortiori uit deze rechtspraak niet kan besluiten dat de verzoekster een zware, reële en huidige dreiging is voor de openbare orde.

Dat de bestreden beslissingen derhalve artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, artikelen 7, 62, 74/1 1, 74/13 en 74/14 van de wet van 15 december 1980 en artikel 6 EVRM duidelijk schenden in de zin dat het vermoeden van onschuld geschonden wordt. Overwegende dat de bestreden beslissingen artikel 6 van het EVRM duidelijk schenden.

Dat de verzoekster, krachtens artikel 6.2 CEDH moet kunnen beschikken over de nodige middelen om haar verdediging te organiseren.

Dat immers « 2. Een ieder tegen wie een vervolging is ingesteld, wordt voor onschuldig gehouden totdat zijn schuld in rechte is komen vast te staan”.

Dat het vanzelf spreekt dat uitzetting voor dreiging tegen de openbare orde, het vermoeden van onschuld zou schenden in de zin van artikel 6 EVRM.

Dat bij vonnis, ze niet zou kunnen genieten van opschorting of uitstel met probatiemaatregel of nog werkstraf.

Dat in elk geval, gezien het bovenvermelde, de bestreden beslissingen ook artikel 6 EVRM schenden.”

3.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de formele motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

3.3. Het bestreden inreisverbod vermeldt uitdrukkelijk het door verzoekster geschonden geachte artikel 74/11 van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

“§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

(...)”

Verzoekster weerlegt de vaststelling niet van de gemachtigde van de minister dat zij “geen gevolg (heeft) gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van haar betekend werd op 07/08/2020”, waardoor de verwijderingsmaatregel gepaard diende te gaan met een inreisverbod met een maximumduur van 3 jaar. Het feit dat in beginsel aan verzoekster een inreisverbod diende te worden opgelegd, staat niet ter discussie.

3.4. Verzoekster levert in haar middel in wezen kritiek op de overwegingen die de gemachtigde van de minister ertoe hebben gebracht een inreisverbod voor een duur van drie jaar op te leggen. De gemachtigde van de minister haalt hiervoor volgend motief aan:

“Om de volgende reden gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Ten laste van betrokkene werden er door de politie in het verleden verschillende PV's opgesteld.

□ PV: CH.45.L9.00491516 – verdacht handelingen – PZ Germinalt

□ PV: NI.17.L3.00474516 – zware diefstal – PZ La Mazerine

□ PV: BR.36.FC.00910715 – wapens, munitie, onderdeel, toebehoren / bezit – SPC Brussel

□ PV: HA.45.L1.01835015 – verdacht handelingen – PZ Herko

□ PV: HV.17.LI.00486615 – zware diefstal – PZ Kastze

□ PV: HV.17.LI00486615 – vereniging van misdadigers – PZ Kastze

Gezien het gewelddadig karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.”

In haar middel beweert verzoekster dat er van haar geen gevaar voor de openbare orde zou uitgaan omdat de overwegingen van de verwerende partij enkel gestoeld zijn op politionele verhoren en zij niet strafrechtelijk werd vervolgd, aangehouden en/of veroordeeld. Verzoekster beroept zich ook op het vermoeden van onschuld.

Verzoekster weerlegt niet dat er lastens haar reeds meermaals processen-verbaal werden opgesteld omwille van ernstige strafrechtelijke feiten. De Raad merkt op dat het strafrechtelijke vermoeden van onschuld niet belet dat de verwerende partij op grond van een eigen onderzoek een standpunt inneemt met betrekking tot het gedrag van de betrokken vreemdeling in het licht van de feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388).

De gemachtigde van de minister ging geenszins kennelijk onredelijk te werk door op grond van zijn vaststellingen betreffende de gedragingen van verzoeker en haar onregelmatige verblijfssituatie een inreisverbod met een duur van drie jaar op te leggen.

3.5. De Raad merkt op dat de schending van artikel 6 van het EVRM niet dienstig kan worden aangevoerd. Artikel 6 van het EVRM schrijft voor dat eenieder bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde vordering, recht heeft op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie welke bij wet is ingesteld. Dit verdragsartikel heeft evenwel enkel betrekking op jurisdictionele procedures en niet op administratieve rechtshandelingen, zoals de thans bestreden beslissing (RvS 10 juli 2002 nr. 109.080).

3.6. Er werd geen schending aangetoond van artikel 74/11 van de vreemdelingenwet, noch van artikel 6 van het EVRM. Het bestreden inreisverbod (bijlage 13sexies) steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk voor wat betreft de eerste bestreden beslissing. Verder heeft de verzoekende partij geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing kan leiden.

Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN